

— Коя си ти? запиталъ я Херкулесъ.

— Моитѣ другарки ме наричатъ „Безгрижна веселостъ“, а моитѣ врагове ме викатъ „Зло“, отговорила дѣвойката.

Втората дѣвойка се приближила до юнака и проговорила:

— Помни, Херкулесе, че *нищо не се дава на човика безъ трудъ и борба*. Ела съ мене! Но азъ нѣма да ти доставя веселие и безгрижностъ. Съ потъ на лице ти ще трѣбва да изкарвашъ своя хлѣбъ. Работа, борба, умога — ето твоята награда! Ако работишъ, яденето, пиенето и сънътъ ще ти бждатъ прѣсладки. Затова пъкъ ти ще правишъ добро на човѣцитѣ, ще ги избавяшъ отъ мжки и бѣди и завинаги хората съ благодарностъ ще си спомнятъ за тебе и ще прославятъ името ти . . .

-- Коя си ти? я запиталъ юнакътъ.

-- Азъ съмъ „Добродетельта“, отговорила дѣвойката.

Слѣдъ това веднага и двѣтѣ дѣвойки изчезнали.

Помислилъ Херкулесъ, помислилъ и рѣшилъ да живѣе така, както го научила втората дѣвойка.

Кой е по-силенъ.

Настанало е топло лѣтно врѣме. Дѣцата се облѣкоха съ по-тънки дрешки, а на главитѣ си поставиха леки сламени шапчици, за да имъ вардятъ сѣнка. Днитѣ станаха по-дълги. Испита се свѣрши, затова дѣцата прѣкарватъ почти цѣлия день въ игри и пѣсни.

Ето го пѣргавиятъ Босилко и братовчедката му Калинка! Тѣ сж врѣсници и искатъ да си из-